

det ikke Tilfældet, saa er der ingen anden Udvei, end at Regjeringen maa gaa sin Vej. Det hjalp ikke, om man ogsaa sagde i Grundlovens § 49, at ingen ny Skat kan opkræves, forinden Finantsloven er vedtagen, thi Regjeringen vilde da alligevel mangle de fornødne Resourcer til at fortsætte Statshusboldningen paa lovlig Maade, og han gjentog at det Ministerium, der ikke kan faae de fornødne Midler bevilgede af Repræsentationen, er nødt til at takke af, hvilket fremdeles vil være Tilfældet med enhver Regjering, indtil denne opnaar Rigsdagens Billigelse af Statternes Opkrævning. Det ærede Medlem gjentog sine Bemærkninger om Riffelbevægelsen eller Riffelkrumleriet, som han kaldte det, og paastod, at vi have villet tvinge en Borgertrig frem. Jeg protesterer paa det Bestemteste imod den Slags Uttringer, de ere aldeles uberettigede. Jeg kan forsiikre, at dersom man paa den anden Side ikke tænker paa at gjøre Oprør, paa at gaa imod, hvad jeg kalder det Faste, Grundloven, dersom man paa den anden Side ikke tænker paa at gjøre Revolution, saa kan man være ganske rolig for os, vi tænke mindst af Alt paa Revolution og Oprør (En Stemme: Brønderslev!) . . .

Formanden: Jeg veed ikke, om denne Afbrudelse kom her fra Salen eller fra Tilhørerpladsen. Jeg tror ikke, at den var paa sin Plads, hvad enten den kom fra Salen eller fra Tilhørerpladsen. Fra det sidste Steb maa den slet ikke lyde.

Medlem: Det ærede Medlem fandt denne Lov nødvendig paa Grund af stedfundne Ophidselser. Det ærede Medlem skal helst tale sagte om Ophidselse. Skulle vi tale om Ophidselser, saa gad jeg nok vidst, hvor de ere størst, enten paa den Side, hvor paa det ærede Medlem staa, eller paa den Side, hvortil jeg hører. — Naar der f. Ex. i Motiverne tales om de Blade, som daglig overskride Grændserne for det Strafbare, eller dog gaa denne Grændse saa nær som muligt, og som drive Ophidselse, Bagvaskelse og Løgnes Udspredelse som Erhverv, mener jeg, at det er et Sprog, som aldrig burde lyde fra en Regjering og heller ikke burde lyde i en af Danmarks lovgivende Forsamlinger. Forøvrigt mener jeg at have Ret til

at sige fuldt ud, at naar der skal tales om, hvilken Del af Pressen, der særlig ophidser, er det netop den Sides Presse, hvortil det ærede Medlem hører. Naar man daglig læser i denne Del af Pressen om, hvorledes Folkethinget Intet vil bestille, hvad ogsaa det ærede Medlem er saa stærkt i at betone, at Folkethinget driver Bisnepolitikk, Dobnepolitikk og saa videre, hvorledes Venstre er et Parti, som vil: ingen Gud, intet Fædreland, intet Egteskab og ingen Eiendom, hvorledes Venstre mangler Fædrelandskjærlighed — det er kun dem, der ere Venner af Kjøbenhavns Befæstning, der have Fædrelandskjærlighed —, at ingen dansk Mand kan være imod Kjøbenhavns Befæstning, hvorledes man fratjender os baade Dansthed og Fædrelandskjærlighed, naar man læser daglig, kan jeg gjerne sige, de stærkeste Angreb paa vore ledende Mænd, særlig paa Folkethingets Formand, naar der lægges ham en hel Del Uttringer i Munden, som han aldrig har brugt, og man vedbliver at paastaa Sligt, ja, driver det saa vidt, at dersom man skulde tro Højres Blades Tale om Venstres Fjender, om Venstres ledende Mænd, maatte man tvivle paa, at der overhovedet var nogen ærlig Blodsdraabe i Nogen af dem; naar man endvidere læser om det almindelige Vælgerfolk, om den store Høb, den raa uvibende Masse, som er let at forføre, drages af disse slette Fjender, der drives af allehaande slette Bevæggrunde — ja, jeg vil ikke opholde Thinget med videre at udmale dette — saa forekommer det mig, at alle den Slags Ting ere Kvintessentsen af Højres Blade, og de ere i høj Grad hidsende og opbyggende, saa at man fra den anden Side skal tale sagte om Ophidselse. Det, der ganske særlig hidser og ægger, er de Tilstande, hvorunder vi leve, det er disse provisoriske Love, som man bliver ved at opretholde trods det andet Things afgjorte Nei.

Formanden: Jeg vil blot sige med Hensyn til den ærede sidste Talers Foredrag, — og min Bemærkning gjælder i videre Omfang end just overfor dette enkelte Foredrag, — at Forhandlingerne baade i Dag og de foregaaende Dage have bredt sig ud over mange Emner, som maa siges ikke at være i bestemt Forbindelse med det, vi have at bestjæftige os med. Jeg har hverken